

[Boligministeren.]

at takke for tilslutningen. Men jeg ville også godt slutte bare med to ord i anledning af hr. Henning Philipsens bemærkninger om boligforliget i 1966.

Jeg står helt bag ved dette boligforlig og stemte også for det; det, der vel nok kan siges, er, at udviklingen ikke gik, som vi havde forventet det, og det kan man måske kritisere de politiske partier for — det gjorde hr. Henning Philipsen også. Det, der måske har været fejlen, var, at man ikke i tide under forligets udvikling tog nogle af tiderne og punkterne op til en revision, således at man kunne afhjælpe nogle af konsekvenserne og noget af den udvikling, som var kommet i gang. Men jeg har været glad for, at man her i højere grad i den øvrige boligpolitiske problemstilling har beskæftiget sig med fremtiden fremfor med fortiden.

Jeg vil sige tak til samtlige partiers boligordførere og til partierne for den tilslutning, der har været til mødet og drøftelserne på Marienborg. Jeg vil understrege, at der fra socialdemokratiets og regeringens side ingen bindinger er i løsningerne fremover, og jeg udtrykker håbet om, at der heller ikke er nogen bindinger til anden side, således at vi kan få en fri drøftelse om en kommende boligløsning, som gerne skulle være så god som muligt, og så må den blive så bred som muligt.

Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup): Hr. Henning Philipsen henviste til en artikel, der har stået i Information om, hvorledes det er gået med vurderingerne på realkreditområdet, efter at vi i begyndelsen af året mellem regeringen og kreditinstitutterne blev enige om en praksis vedrørende vurderingerne.

Jeg har også læst den artikel i Information om ikke med interesse, så med en vis nysgerrighed, og jeg kan sige, at efter at have læst den igennem bad jeg om at få undersøgt, hvad der lå bag ved artiklen. Det, der står i artiklen, er — nu skal man jo ikke bruge stærke ord, men det er i hvert fald stærkt overdrevet. Det undersøgelsesgrundlag, som åbenbart ligger bag ved artiklen, er et tilfældigt udsnit, som faktisk ikke er sat i relation til noget som helst. Det er noget, man ligesom har grebet ud af luften, og derfor mener jeg ikke, man kan

lægge særlig vægt på dette materiale eller mangel på materiale.

Hvad jeg derimod lægger vægt på, er, at efter de oplysninger, jeg har fået, er man i kreditforeningerne gået til opgaven med virkelig alvor. Det er klart, at det tager en vis tid, før man får informationerne ind, og før man får velunderbyggede informationer ind, men både de repræsentanter, vi har i arbejdet — det er boligministeriets repræsentanter — og de udtalelser, man i øvrigt har kunnet få fra folk, der har med dette at gøre, viser, at der er en bestemt vilje hos kreditinstitutterne til at overholde den ordening, vi dengang blev enige om. Jeg tror derfor stadig væk på, at dette forlig med kreditinstitutterne vil holde, men vi må nok give dem lidt længere tid, før man har sammenlignelige grundlag for at kunne bedømme, om det er tilstrækkeligt, hvad vi dér er blevet enige om. Jeg tror og håber, at det er tilstrækkeligt, men jeg kan garantere hr. Henning Philipsen, at hvis det ikke skulle vise sig at være tilstrækkeligt, og hvis der skulle være forskellige — var det ordet „skrubtudser“, der blev brugt, så vil vi naturligvis finde ud af at få slået disse skrubtudser ihjel.

Svend Jakobsen: Ja, hr. Per Bendix kørte jo igen pladen om socialdemokratiets og SF's aversion mod parcelhusene. Jeg skal ikke udtale mig på SF's vegne, det vil hr. Henning Philipsen være i stand til, men jeg vil på socialdemokratiets vegne pege på, at den udvikling, vi har oplevet: at en stadig stigende del af den samlede produktion af boliger bliver parcelhuse, jo i hovedsagen er foregået under socialdemokratisk ledede regeringer.

Vi har ikke nogen aversion mod parcelhuset som boligform, men vi lukker ikke øjnene for, at samtidig med, at vi oplever en nedskæring af arealerne i de almennyttige boliger, er der et stadig stigende gennemsnitsareal i de private parcelhuse.

Vi har, som boligministeren allerede har nævnt det, ingen planer om ensidige indgreb over for parcelhussektoren. Ledetråden i de langsigtede drøftelser, vi skal ind i, vil for os være ligestilling, og jeg vil gerne i den forbindelse have lov at bringe et citat fra den af den tidligere regering udarbejdede perspektivplanredegørelse. På side 28 står der: